

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 lrt. — kr.
Félévre 5 — —
Negyedévre 2 — 50 —
Egy órára 1 — —

Egyes szám ára 4 kr.

Feliról szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy használt sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többször
hirdetéseknél a szerinti jutányos áron vételnek fel. Bélyeg-díj min-
den külön beiktatásért 30 kr.

A közös költségvetés.

Hé fón a két delegáció összeült, hogy a közösügyek felett tárgyaljon.

A közös miniszterium már kinyomatta azt az előterjesztést, melyet a közös kiadások és bevételek 1897-ik évi előirányzata tárgyában a delegációkhoz intéz.

Ez előterjesztés előttem fekszik.

Nem sokat okulok belőle: mert az nem okulás, hogy az egészet e szó jellemzi »póthitel.«

E szót rég meg'antam én is, de mások is, ráakadtam, mihelyt az első közös költségvetést vizsgáltam és ha a priori arra nézve kelene nyilatkoznom, hogy mire kell főképp a póthitel? kimerném mondani a nélkül, hogy az előterjesztést valaha kézhez vettem volna, hogy a hadügyminiszterium részére kell, a nagyhatalmi állás céljaira, a mely nem egyértelmű a honvédelem céljaival.

Egyébiránt az előttem fekvő előterjesztés érdekes okmány.

Mindjárt a címében épületes dolgot olvasok: azt, hogy az előterjesztés »alkotmányos tárgyalás végett« mutatatik be.

A közös miniszterium tehát szükségesnek tartotta hozzátenni e jelzõt, hogy: »alkotmányos«; helyes megkülönböztetés, mert talán van »nem alkotmányos« tárgyalás is.

Továbbá a szöveg első szavai ezek, hogy: »ó cs. és apostoli kir. felsége legfelső helybenhagyásával« van szerencséje az előirányzatot alkotmányos tárgyalás végett előterjesztetni.

E szerint ó császári és apostoli királyi felsége helybenhagyása szükséges ahhoz, hogy az előirányzat a delegációk elé terjesztessék.

Igy tehát nem a törvények értelmében és köteleességszerűleg történik ez előirjesztés.

Nagy állambölcsesség kifolyása mindez kétségtelenül; oly állambölcsességé, a melyhez a mi egyszerű magyar eszünk nem fér.

Az igaz, hogy sok jött-ment tudományt gyurtam bele szegény fejembe a külföldön, de a sok idegen nyelvű és szellemű tudomány nem bírta kiölni agyamból azt az egyszerű magyar eszt. a mely a közös miniszterium állambölcsességét be nem tudja fogadni.

Ez állambölcsesség abból áll, hogy póthitel és több költség, és e bölcsesség e felség »legfelső« helybenhagyásával »alkotmányosan« fog tárgyalatni.

Sajnosan igaz, hogy alkotmányosan

fog a mi bizottságunk tárgyalni a szomszéd belügyeiről és a szomszéd a mi belügyeinkről

Nekünk is szomszédunknak is vigaszul szolgál, hogy egymásnak visszaadhatjuk a kölcsönt és egymás dolgaiba beleavatkozhatunk.

De vigaszunk még nagyobb ennél is, még pedig az, hogy legfelsőbb helybenhagyással alkotmányosan keveredhetünk egymás ügyeibe.

Igy lévén a dolog, jámbor és alkotmányos megadással tudomást vesszünk arról, hogy a hadügyminiszter Krieghammer tábornok ur oly háborukalapácsot alkalmazott, a melylyel a hadsereg szükségletére 137.660 828 forintot kalapácsolt össze a mi annyit tesz, hogy az engedélyezett összeget 3,526.000 forinttal lépte túl.

A hadi tengerészet szükségletei pedig 151.642,088 forintra emelkedtek és így az engedélyezett összeget 4,026.000 forinttal haladták meg.

Nem tagadom, hogy kerekaszámban 7 és fél millió forinttal több kiadás nem a világ és alkotmányos köszönet érdemel a közös miniszter azért, hogy többet nem költött.

Hiszen többet is költhetett volna, de nem tette; — ha tette volna, valószínűleg legfelső helybenhagyással ezt a többet is alkotmányos jóváhagyásért bemutathatta volna.

Kétségtelen tehát, hogy a ha ügyminiszter nagy mérsékletet bizonyított.

A pénzügyminiszter, a ki a pénznek értékét, úgy látszik, jobban ismeri, csekély szabású kiadástöbbletet mutat be, és talán csak azért mutat be több kiadásokat ó is, hogy a jó szokástól el ne térjen a közös kormány egy tagja sem.

A külügyminiszterium is többet költött, még pedig 186 200 forinttal, de az alkotmányos tárgyalás alatt nem fogja szem elől tévesztetni a bizottság egy tagja sem azokat a rendkívüli diplomáciai sikereket, melyeket a monarchia diplomáciája a külföldön egy idő óta elért, és ha ezek a sikerek kerülnének több pénzbe, mint a mennyi előre volt látva, akkor a világ nagyon is simán forogna.

Miután mindezt bölcsen és alkotmányosan látni és belátni fogják a delegátusok, átérnek az előirányzatra és lelkesülve fogják tapasztalni, hogy a közösen fedezendő összes szükséglet csak 157,843,468 forint lesz; ennek pedig örülni illik, mert több is lehetne. és ha több lenne, akkor is csak megfizetnők.

Midőn pedig a levonások után a számfelosztásra kerül a dolog, a magyar bizottság szivéről egy nagy kö-

esik le, a mint azt látja, hogy Magyarországra csak 31,537.479 forint esik.

Igaz, hogy ez a 30 százaléknak felel meg és titokban felsóhajt a magyar delegátus, »meddig lesz ez még így?«

Bizony édes polgártársam! félek tőle, hogy nem soká, de azért te mégis a legfelső helybenhagyással eléd terjesztett előirányzatokat alkotmányosan meg fogod szavazni azután is.

Kossuth Ferencz.

Az egyházhatósági kezelés alatt levő alapítványok tekintetében fontos határozatot hozott legutóbb a pénzügyi közigazgatási bíróság. Kimondta t. i., hogy az egyházhatósági kezelésben levő oly alapítványok, melyek tőkéinek kamatjövödelme az alapító rendelkezéséhez képest bizonyos meghatározott időpontig az alapítvány gvarapítására, azontul pedig az illető vallás felekezetek lelkészeinek segítésére és javadalmazására lesz fordítandó, nem tekinthetők oly jótékonysági intézeteknek, a melyek tőkéinek kamatjövödelme a tőkekamat adó alól kivétetik. Döntvényének megokolásában kiemeli a bíróság, hogy a törvény célzatának szem előtt tartásával az adómentességben csakis oly jótékonysági intézmények részesíthetők, melyeknek rendeltetése kizárólag segítésre, tehát jótékony célra, nem pedig egyszersmind javadalom-gyarapításra irányul, mert a javadalom-gyarapítás az alkalmazott lelkészek járandóságainak olyszerű feljavítását célozza, a mely részükre állásuknak inkább megfelelő anyagi helyzetet biztosít, az alapítványnak ily rendeltetése pedig szemben a segítés fogalmával, a jótékonyság keretén kívül esik.

A magyar delegáció a király előtt.

Mint távirati rovatunkban jeleztük, tegnap délelben fogadta a király a két delegációt. A magyar delegáció fogadásáról a következőkben számolunk be:

Feltizenkettőkor már megkezdődött a fogatok előbogarása a muzeum fölépésője előtt.

S z é l l Kálmán érkezett elsőnek, majd utána husz-harmincz delegátus jött, a kik előtt az elnök felolvasta elmondandó beszédét, mely szerkezeténél és költői lendületénél fogva is oly kiváló, hogy a jelen volt bizottsági tagok egyhangú lelkesedésének adott kifejezést Ziehy Jenő gróf, a ki meleg szavakban köszönte meg Széll Kálmánnak azt a kiváló szolgálatot, a melyet a hazának ezzel a beszéddel tett.

Egy negyed 1 órakor elindult a menet a budai várba.

A lefelé távozó osztrák urak barátságosan üdvözölték az érkező magyar főrendeket és képviselőket, a kiket B a n f f y Dezső báró miniszterelnök várt a királyi palotában.

A kihallgatási teremben ekkor már ott voltak a közös kormány és a magyar kormány teljes szamban. A magyar udvartartás részéről: A n d r á s s y Aladár gróf főkamarszmester és A p p o n y i Lajos gróf magyarországi udvarnagy jelentek meg, utóbbinak kezében ujon készült marsall bot volt, melyet egyedül a magyar szent korona ékesített.

Mikor Apponyi gróf jelentette, hogy a magyar delegátusok együtt vannak, Andrassy Aladár gróf, mint a fődvarmester helyettese jelentést tett erről a királynak.

Ő felsége a király pontban egy órakerült a magyar delegáció elé, melynek nevében Széll Kálmán elnök a következő beszéddel üdvözölte:

Felséges császár és apostoli király!

Legkegyelmesebb Urunk!

Mióta az 1867. XII. törvényzikk értelmében a magyar országgyűlés által kiküldött és Felséged legkegyelmesebb elhatározásával majus hó 30-ára összehívott országos bizottság törvényszabta munkásságát megkezdte, hagyományos szokás szerint és hazafias érzülete parancsának engedve, Felséged színe elé járul, hogy legmélyebb hódolatának adjon kifejezést és felségedet öröklött hűségéről és rendíthetetlen ragaszkodásáról biztosítsa.

Mióta az 1867. XII. törvényzikk a közös ügyek tárgyalására hívott ezen intézményt megalkotta: harminczadszor gyűltünk össze ezen alkotmányos jogaink és kötelességeink gyakorlására.

Hosszu évek gyakorlata adta meg az utmutatást munkásságunkra.

Hazafias gondossággal és komolysággal fogjuk mi is felséged kormányának előterjesztéseit megvizsgálni.

Határozatainkban szem előtt tartandjuk az ország anyagi erejét, mint minden haladásnak és fejlődésnek és az ország felvirág-

zásának alapfeltételét, melyből többet méríteni mint az azt tápláló források engedik, bszulatlanul nem lehet.

De midőn ezt mérlegelni fogjuk, soha szem elől nem tévesztjük azt, a mivel a trón biztosságának és az osztrák-magyar monarchia tekintélyének és hatalmi állásának tartozunk, mert ezekkel valhatlanul össze vannak forrva az ország biztossága és a nemzet legfőbb életérdekei.

A nemzetek és fejedelmek békeszeretete reméli engedik, hogy felséged bölcsességének és kormányja körültekintésének sikerülni fog a béke adását ezután is megtartani számunkra; de mert az önértetben fekszik az igazi biztositék: gondunk lesz felséged kormányának az anyagi erők határára beülni rendelkezésre bocsátani azon eszközöket, melyek a az osztrák-magyar monarchia vdképességének fentartására elkerülhetlenül szükségeseknek bizonyulnak.

Ezen czél elérését megkönnyíti az a körülmény, hogy hosszú évek során át folytatott reform-munka és e czélból a hadügyi kormányzat részére folyóvá tett eszközök a közös hadsereget a belterjes fejlesztés, harc-képesség és készütség oly fokára emeltek, hogy a nyugalom és biztosság érzetével tekinthetünk e vitéz fényes hadseregre, melyben a nemzet fiai foglalnak helyet és mely legnagyobb érdekeinket van hivatva oltalmazni.

A magyar állam fennállása évezredének év fordulóját a nemzet a gondviselés és ősei iránti hálából örömmünnepeket üli meg.

Ezer év küzdelmeit és dicsőségét, balsorsát és jó szerencséjét örökítjük meg emlékeztetben hátaból és örök tanúság czéljából.

Ez ünnepek igazi, soha el nem tűnő fényét, valódi maradandó értékét az a magasztos tény adta és adja meg, hogy felséges asszonyunk, imádott királynőnkkel és a felséges királyi házzal a nemzet e nagy jelentőségű ünnepnapjait, a maga ünnepeként, hű magyar népével együtt üli meg.

Az évezred utolsó három évtizedének kezdete létre hozta a nemzet lelkesedő öröme az egyetértést a koronás király és a nemzet között: az évezred fordulójának ünnepét a nemzet azzal üli meg, hogy mélyen és őszintén érzett hódolatában törki a legszeretettebb király iránt és felséged királyi kegyének és hű magyar népébe ve-

tett bizalmának kijelentésével viszonzta a nemzet hódolatát.

A korona és a nemzet érzelmeinek ezen egybeolvadásában a gondviselés az új évezrednek bölcsőjébe oly ajándékot tesz le, melynek értéke el nem évül soha és melyet a nemzet legfőbb kincseként fog megőrizni és drága hagyományként átadni a késő utódoknak nemzedékről nemzedékre.

Boldogsággal és határtalan hála érzésével tekint fel a nemzet felségedhez és mond ezért hódatteljes köszönetet, mert at van hatva azon tudattól, hogy a korona és nemzet közti egyetértés a legnagyobb biztositéka alkotmányos szabadságának és felvirágzásának.

Ezen magasztos örömezők közé az ünnepek fényéből leszállott a gyász.

A gondviselésnek úgy tetszett, hogy felségedre és a felséges uralkodó házra súlyos csapást mérjen.

Egy jóságos és nagy erényekkel bíró királyi herceg, a kit Magyarország is szívébe zárt, mert felségedhez oly közel állt, sirba szállt.

Felséged öröme a mi örömünk, felséged és felséges királyi háznak gyásza a mi gyászunk. Az egész nemzet osztatlanul vett részt felséged és felséges királyi háznak fájdalmában.

Engedje felséged, hogy ezen fájdalomunk kifejezését labaihoz tegyük és a mennyek urától kérjük vizasztaló enyhülést.

A nemzet szíve minden dobbanásával jó és balsorsban egyarant áldja a legnemesebb és fejedelmi erényekben tündöklő királyt, a kit őszintén, mely hódolatteljes ragaszkodással és rajongó szeretettel vesz körül és a kiért az Egek urához imádkozik, hogy az isteni kegyelem áldja és tartsa meg minél tovább a nemzet boldogítására!

A beszédet többször megújuló lelkes eljenzés szakította meg és követte.

A trónbeszéd.

Ő felsége a király erre a következőképen választott:

Hű érzelmeimnek előttem nyilvánított biztositékat a legőszintébb köszönettel fogadom és mélyen meghatva emlékszem meg a rendíthetetlen hűség és ragaszkodás tanúságairól, melyekkel az Engem és Hazamat legújabbán ért súlyos veszteség alkalmából

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Az egérke.

— A „Debreczen” eredeti tárczája. —

Irtta: **Lenbach Ernő.**

Fordította: **dr. Kósa Zsigmondné.**

(Folytatás.)

Hátha azonban igaz — amit Thusy a multkor fülembe sugdosott, fél az egeréktől, nem mert aludni, hozzám bujt, a hold szélesen bevilágított — ő oly rossz volt — bosszantott, és azt mondta — — — nem, nem, pirulj el tollam és halgass!!!

Thusy már alszik, én is lefekszem! A másik szobában is sötét, csendes minden, még Hetty és Margot is nyugodtak, pedig tegnap mily lármát csaptak azzal az undok macskával. Várhat az az utálatos állat, míg tölem ismét szalagot kap. Mily mérgesen nézett azokkal a zöld hamis szemekkel! Ó rá a legnemesebb férfira!!! — Hogyan aludhatnak azok a leányok ily nap éjjelén!

Szeretnék egy pár fehér egérkét, mily aranyos apróságok lehetnek azok!

Seeling Jancsi a tanár íróasztala előtt ült, álmódzva nézett egy sötét keretbe foglalt fényképre; az asztal főheiyén állt az.

A lámpa mellett állt úgy, hogy önkénytelen mindig látta, valahányszor felpillantott.

Előtte az agyag egérke feküdt, — egér és képet egy halvány zöld friss repkény ág fonta körül. —

Hosszu mélézás után a tanár összehozta magát, tollat fogott, egy levelet fejezett be, melynek folytatása felett oly soká gondolkodott. Így irt!

— Mindez ostobaság, még azt mondhatnád, nem is feleltem kérdésedre, vajjon egy hét múlva nálad leszek, avagy nem! Kedves Atyám, te mindig azt sohajtottad, legyen veled szemben nyílt, mint legjobb barátommal volnék, hogyan titkolóznék előtted. Mióta eszemmel élek, apám anyám voltál egyszemélyben és ha megboldogult anyám még élne, oly nyílt volnék vele szemben is. De előbb magammal jöjnek tisztába. Vannak dolgok, melyekkel egy férfi maga küzködjek! Az utolsó hetekben sok szivar elpocsékolásom mellett, — utolsó küldeményed főlöszeges volt. — sok dologgal elszámoltam, meg ostromolnám kissé a mennyországot! Úgy érzem, boldogságom előttem lebeg, megpróbálom, ha megtudnám tartani. Szóval — ha nyolcz nap múlva jövök; valami édeset hozva magammal — ha nem, akkor égesd el levelem s gondold, hogy fiad a legmélyebb tudományokban nyakig uszik és Isten tudja, mikor lábál ki belőle. Változtalan szeretettel fiad Jancsi.

A tanár megczimezte, leragasztotta, postára küldte levelet, szivarra gyújtott, annak kék füstje után bámult, oly kintartással, mintha az állam egyenesen ezért fizetné.

Ugyanez órában Meyer Paula szobácská-

jában, melyet Thusy elvárt, — egér és képet egy halvány zöld friss repkény ág fonta körül. —

Hosszu mélézás után a tanár összehozta magát, tollat fogott, egy levelet fejezett be, melynek folytatása felett oly soká gondolkodott. Így irt!

— Mindez ostobaság, még azt mondhatnád, nem is feleltem kérdésedre, vajjon egy hét múlva nálad leszek, avagy nem! Kedves Atyám, te mindig azt sohajtottad, legyen veled szemben nyílt, mint legjobb barátommal volnék, hogyan titkolóznék előtted. Mióta eszemmel élek, apám anyám voltál egyszemélyben és ha megboldogult anyám még élne, oly nyílt volnék vele szemben is. De előbb magammal jöjnek tisztába. Vannak dolgok, melyekkel egy férfi maga küzködjek! Az utolsó hetekben sok szivar elpocsékolásom mellett, — utolsó küldeményed főlöszeges volt. — sok dologgal elszámoltam, meg ostromolnám kissé a mennyországot! Úgy érzem, boldogságom előttem lebeg, megpróbálom, ha megtudnám tartani. Szóval — ha nyolcz nap múlva jövök; valami édeset hozva magammal — ha nem, akkor égesd el levelem s gondold, hogy fiad a legmélyebb tudományokban nyakig uszik és Isten tudja, mikor lábál ki belőle. Változtalan szeretettel fiad Jancsi.

A tanár megczimezte, leragasztotta, postára küldte levelet, szivarra gyújtott, annak kék füstje után bámult, oly kintartással, mintha az állam egyenesen ezért fizetné.

Ugyanez órában Meyer Paula szobácská-

találkoztam s melyek szívemnek valóban jól estek.

Megelegedésemre szolgál újlag kiemelhetni, hogy viszonyaink az összes hatalmakkal szemben a legbarátságosabbak maradtak.

Ujabb bizonyítékul szolgálnak erre az idegen uralkodók és államok meleg hangon kifejezett azon szerencsekívánatai, melyeket magyar királyságom ezer éves fennállásának ünnepére alkalmából hozzám intézni sziveskedtek.

A hármasszövetségnek szilárd és czéltudatos fellépése minden: az európai érdeket érintő fontosabb kérdésben lényegesen hozzájárult ahhoz, hogy a lefolyt év alatt a Keleten több ízben felmerült nyugtalanító jelek daczára a világrész békéje meg nem zavartatott.

Kormányomnak hűségese szövetségeseinkkel egyetértőleg e részben kifejtett fáradozásai az összes nagyhatalmak rokonszenves közreműködésével találkoztván, nevezetesen a Balkán-félszigeten létező status quo fentartása iránt oly egyetértés nyilvánulására vezettek, melynek remélhető fennmaradásától a nemzetközi viszonyok bekés továbbfejlesztése várható. Ezen állapot megszilárdítása szempontjából a bolgar fejedelemtől a szuverén hatalom részről immár bekövetkezett elismerése is fontos mozzanatot képez.

Meleg részvétellel kísérjük az afrikai harcmezőn lefolyó eseményeket, a hol hű szövetségeseinknek hadserege nehéz küzdelemben egy számba nézve jóval erősebb ellennel, az olasz zászló becsületét megőrizte.

Igazi megelegedéssel tekintjük ez év folyamában a Vaskapu mellett Dunaszábányozási munkálatok befejezését. Ezen immár végrehajtott mű, melynek teljesítését a berlini szerződés Ausztria-Magyarországra ruházta, reményemmel jótékony befolyással lesz a kereskedelem és közlekedés fejlődésére, melyet kormányom, mint az önk elé terjesztendő javaslatokból is láthatják, a lehetőség szerint előmozdítani törekszik.

Hatügyi kormányzatom a monarchia gazdasági és pénzügyi helyzetének teljes szambavételével az előző években megszabott arány határai közt állapította meg a szükséglet többletet, mely a hadsereg és haditengerészet szervezetének kiépítésére és

felszerelésének programmszerű folytatására lesz fordítandó.

Bosznia és Herzegovina viszonyai minden tekintetben a rendes fejlődés medrében folynak. Ez országok 1897-ben is saját jóléteikből fogják kormányzatuk szükségleteit fedezhetni.

Azon meggyőződésben, hogy hazafias buzgalommal fogják erejüket a megoldandó feladatoknak szentelni, munkálkodásuknak a legjobb sikert kívánom és a legszívélyesebben üdvözlöm önöket. (Lelkesült éljenzés.)

Önálló vámterület!

A közös vámterület ellen a függetlenségi párt által kezdeményezett mozgalom rendezői, vasárnap Vácra tartották első vidéki népgyűlésüket. Budapestről Kossuth Ferencz, Hentaller Lajos, Lakatos Miklós képviselőkön kívül a fővárosi függetlenségi kör tagjai meleg ovációkban részesítettek; a pályaudvaron több ezerre menő ünneplő tömeg élén dr. Kiss József szerkesztő fogadta a gyűlés rendezőit. Kossuth Ferencz a nők virágcsokorral fogadták. A népgyűlést, melyen 8000 ember lehetett jelen, három órakor Kovács Ernő bankigazgató nyitotta meg, lelkes szavakban magyarázva az önálló vámterület szükségét és a magyar nemzeti bank felállítását. »Nekünk ehhez jogunk van, ugymond s azt követelni fogjuk önállóságunk érdekében.« A gyűlés jegyzőjeül Városháza és dr. Nagy Gyula választották meg.

Majtényi István üdvözlé ezután Kossuth Ferencz, a ki eljött Vácra Magyarország 1000 éves jogaiért küzdeni. A nemzetek iparkodnak már itt előbb hazát teremteni, de ez sem a szlávok, sem a románok nem sikerült, csak a magyarok lehetett hosszú küzdelem után ezt elfoglalni és megtartani. Jogot, vitéltséget és nemzetiséget ünnepli most a nemzet s a magaslatos tényező hatása alatt üdvözlö Kossuthot az egybegyűlést.

Kossuth Ferencz áldást kér a hazára és a tevékenységre is, melyet ő eddig kifejtett. Egy ország csak akkor boldog, ha önálló és független anyagiakban és jogokban egyaránt.

Csak azt a népet kell gyámság alá he-

lyezni, mely beteg vagy árva, a magyar pedig megmutatta már a többi népeknek, hogy önálló tud lenni, hogy nem kisebb a többi nemzeteknél. Olyan kérdésben jöttem ide, mely nem pártkérdés, nem egyesek, de az egész nemzet ügye, melyért együtt kell harcolni minden magyarnak.

Magyarország önálló nemzeti bank és vámterület nélkül nem lehet független. Azon pártok, melyet a behozott cikkekre vetnek ki, akkor Magyarország 1540 milliót vett volna be s ezt az osztráknak ajándékoztuk. A mostani hivatalos statisztikai kimutatás szerint, ha mi önálló vámterülettel bírnánk, 10 év 900 milliót lehetne az országnak megtakarítani. Ez a kérdés mindenkit érint s az utolsó 10 év alatt 4000 millió forint jött be vámmentesen s az utolsó 10 év alatt az osztrák munkásoknak 1900 milliót fizettünk. Ez is ipari kérdés. A mezőgazdánál 25 év alatt a gabona ára kétszer annyi volt, mint most.

Ha a gabona árai ezentúl is csökken, a gazda tönkre jut. Ha a vámkerdest nem bírjuk kellőleg rendezni, a gazdaközönség tönkre megy. Ezelőtt volt piacunk külföldön, de ma a védvámok miatt érhetünk el semmit, mert minden ország védvámval veszi magát körül. Az a gabona, mely otthon megterem, drágábban adatik el, mint a mi kivitt gabonánk. Magyarország az az ország, hova legkisebb a beviteli vám, tehát az idegen gabona leverti a magyar gabona árát. A magyar szenved, hogy az osztrák olcsó kenyeret egyen. Miért eszik az osztrák 2 frittal olcsóbb kenyeret, mint a magyar? Először a magyar földműves zsebében legyen pénz, akkor az ipar is fejlődik. Mi a törvényt meg akarjuk változtatni, minden embernek, a ki nem vétkes, joga van a függetlenségre. A 67-iki törvény is megadta ezt a jogot, hogy az ember anyagi dologban a maga ügyeit rendezze. Nekünk jövőre alkalmunk lesz e helyzeten változtatni, ezen segíteni kötelessége mindenkinek. (El az osztrák kézzel!)

Ha mi az önálló vámterületet es jegyhankot kivihathatjuk, úgy Magyarországot jobb jövő elé visszük. Ha az osztrák nem bír bennünket többé koppasztani, megszűnik belénk ragaszkodni és itt hagy bennünket. Ha hazánkról van szó, egoisták vagyunk, mert minden szentnek maga fele hajlik a keze. A nemzeti bankról szólva megjegyzi, hogy mindenki irt már alá egy váltót, melynek utolsó utja a nemzeti bank. A mi nemzeti bankunk idegen részvényesek gyülekezete, okos do-

hozott ily késő órában ide, és még hozzá ünnepléses felkiáltással.

— De Jancsi, csodálkozott Holm, hát nem veszed észre? Öreg nagynénem megszabadult szenvedéseitől, három nap előtt volt temetése. No ne nézz oly szemrehányóan rám, igazán áldás volt szegénynek. Őt esztendő óta béna és félig vak! De szíve jó maradt. Isten nyugasztalja. Eég hagyatékra maradt rém leghasznontalanabb öcsésére. Ma délután bontották fel végrendeletét. Hát mit szólsz hozzá Jancsi? fél négy óta kapitalista vagyok.

— Szívemből gratulálok hozzá! Csak arra volna kíváncsi meddig.

— Nem barátom, ezentúl nem csinállok bolondokat. Nem ismered a szerelmem hatalmát. Holnap Margit apjához megyek, ép most beszéltük meg. Most nem kosarazhat ki az öreg. Belépek az üzletbe és baromfit tenyészték!

— Mit fogsz csinálni?

— Baromfit tenyészték. Tudod az öregnek nagy baromfikereskedése és tenyésztete van, inkább gyareak mondhatnám. Mint újságíró, első sorban a kacákkal foglalkozom.

Ideje is, hogy titkos szerelmünknek, találkánk vége legyen. Már két este óta lesett két hölgy. Margit féltékenykedni kezdett, no de az soha se baj.

— Hát aztán a sajtóval mi lesz?

Vége van! A láncok lehullottak, szabad ember áll előttem. Vedd saruidat és kövess, mert ma este vendégem lesz, azért jöttem. — Különbben a sajtó meglehet elégedve, egész az

utolsó pillanatig neki szolgáltam. Még közvetlen a végrendelet felbontása előtt — képzeld csak — elfogam egy meglepő dolgot a személyi hírek számára — bamulatos! Eljegyzés Vildenstedt lovassági híres sportman kapitány! eljegyezte Mayer gy. hamburgi gyárosleányát. firma H. H. C. Mayer és fiai. Ez a jegyzet,

— Nem igaz, ugye nem igaz! Kérlek Ottó, mondj igent — töredezte a tanár.

A volt riporter bosszusan nézett rá.

— Hát mit képzelsz felőlem, azt hiszed, az emberiség művelődésének szentelt szolgálatom egy hazugsággal hagyom el? Nem bizony kedves barátom, ez egyszer igaz ez. A »Hattyu« főpinczére személyesen megmutatta az ablakokat, melyek mögött a nagyérdemű H. H. C. Meyer ma éjszaka aludni fog. Azt hiszem, ki-sé körül akar nézni, mily iókat kedvelt jövedő vője. De minek beszélünk mi most erről. Gyere vén legény, Jean egy kis murit rendez parancsomra, a kis hátsó szobában, csendes lesz gyászom miatt. Kis, kedély-s társaság lesz, és te légy annak legkiválóbb gyöngye. — Hát mit állsz itt, mint egy faszent, és mi látni való van íróasztalomon, hogy úgy reá bamsz?

A tanár hevesen megfordult.

— Már bocsáss meg kedves barátom, de ma lehetetlen.

— Szép volna! — kiáltott Holm Ottó,

— Holnap va-árrnap van, kiadhatod magad (Folyt. köv.)

— Ő, ha tudná, ki les'e ki sötét utait!

Holnap Hettyvel ismét elmegyek — tudni akarom, ki az a nő! Hetty azt mondja, biztosan minden este találkoznak, és ő soha se bizott benne! O ezek a férfiak!

Szívtelen krokodilusok, vagy még valami rosszabbak!

Friss-n befejezem, Thusy mindjárt itt lesz, és akkor róla beszél, én meg — ő Istenem, ha elárulnám magam. Nem lefekszem, úgy teszek, mintha aludnék, még ha karomba is esip, nem bánom!!

Ha majd elautd, kisírhatom magam!

Még egyszer előveszem könyvem, Thusy alszik, mint a bunda, és nagyon is csunya, amit az előbb bele írtam. Meggondoltam, az a nő biztosan behalózta, hisz ő oly jó, mindenkihez megbizik, szerencsétlenné lesz általa. De szeretném megvizsgálni, hisz úgy szeretem, de ő ezt nem is tudja! A nap a szendé ibolyát mellőzi és a szurós bogácsra árasztja sugarait.

— Jancsi — kiáltott Holm Ottó, kedves öregem, ölelj meg — vagy inkább adj egy szivart, cognacot és jobbodat, mert szabadon, Goethe után!

E pillanatban új életet kezdek, ez te elmondhatod, látad a mint megkezdtem.

A tanár csodálkozva nézte barátjára.

Itt van minden, a mit kívánsz, de most kerlek ül le, és szép sorjában beszéld el mi

minden egyéb módot a rókák irtására; tartottak rájuk az év minden szakában hatóvadászokat; vadászták őket a hosszú, keskeny réteken pergős-csengős kötelek alkalmazásával stb; de eredmény nem volt. Most azonban más módot alkalmaznak, a mi mellett kevés költséggel nagy eredmény érhető el. A szomszéd Mártonfalva községben lakik ugyanis három paraszt ember, ezeknek van két borbély; ezek a barlangokat ebeikkel felkeresik s ha azokban róka van, ebeik azt rögtön jelzik ugatással; akkor bemennek a barlangba, a róka helyre szorítják, ott állandóan csaholnak; — egyik ember fent a föld színén, lehasalva, kihallgatja azon helyet, hol az állandó ugatás van, kissé előtte leásnak s az ott levő rókát szigonynyal lezurják, kölykeit kiszedik. Naponként 4—6 róka-lyuka is kiásnak ily módon. Díjazásuk télen a róka bőre s minden 10 róka után 5 forint. Tavasz-zal, midőn a róka bőre már nem jó s így nem értékesíthető: minden nagy róka után 2 forint, kölyök rókáért 50—50 kr s minden 10 nagy róka után külön 5 forint. A guti vadászársaságnál, a hol szép fogoly álmány van s a hol ez even a fáczán-tenyésztés is megkezdett 90 darab tyukkal — ezen mód z r a alkalmazásával a 3 ember 8 nap alatt 56 rókát és 6 borzot irtott ki, melyekért 51 forint kaptak. Az irtók most, a meenyiben csak 9 nagy rókát fogtak, — a 10-ik darabot is keresik 5 forint pótdíjért, mert mint mondják, a 10-iket a föld alól is kiteremtik. Ajánlható ezen eljárás a vadászoknak, mert ezen módszer már eddig is szép eredményeket mutathat fel.

*** Csak azér' se!** Nem én ha megfeszítenek se! Há'szen nekem is! Nem parancsol kend nekem! Hozám ne nyuljék, mert úgy kipen vagom, hogy menten összeesik belé! Ni csak ni, még neki áll felebb! — No de ha az egész diszúrztust híven le akaránk írni, arra lapunk hasábjai szűknek bizonyulnának. — Elég az hozzá, hogy egy rendőr meg egy cibbil sóvártasba egyeiediek. — **V e r n e s Janos** kőműves, ma hajna ban bepálinkázott állapotban a piacon sétalगतott, torkaszakadtából ordítva a **T a — r a — r a** bumsziditő bájos dillamu nótát. A 97. számú közrendőr, mint-hogy kétszeri redre utasítása semmit sem használt, — be akarta kiseríteni a szilaj kőművest de az — kézzel lábbal tiltakozott. De a segítségül hívott rendőrökkel sikerült ártalmatlanná tenni. Ma délelőtt bocsátották szabadon. A 97. számú rendőr hatóság elleni erőszak miatt jelenést tett ellene.

*** Orvos Gyurka meghalt.** Nekrológot írunk Debreczen sz. kir. városnak egy általános ismrt alakja halt meg, az ő emlékére írjuk e sorokat, A kisuj-utcai saroktárogatóknak nagy a szívbeii fájdalomuk. A birkozni jövő Herkulesekkel nem száll többé skra Orvos Gyurka, a vót vajda, hogy legyürje a mászkat. — Meghalt a kórházban, hosszú ideig tartó betegségében. Isten nyugosztalja meg! — Temetésén a kisuj-utcai munkanélküli had, testületileg vett részt. A koporsót máskülönbén nagy érdeklődő közönség kísérte. Mindenki ott volt, a kinek csak valaha dolga akadt Gyurkával! Az utolsó utat sokan megosztották vele. — Orvos György a szó szoros értelmében az intelligensabb osztály szülő tje volt. Het gimnáziumot végzett szülővárosában, Debreczenben, de egy kisebb diakesynyért kicsapták. Ettől fogva teljesen elzülött. Nem ment többé haza, hanem az itálban keresett vigasztalást. Jóakarói már több ízben óhajtottak rajta segíteni, szépen kiruházták, bedugták egy írnoiki hivataba, de liába. Ket-három napig lelkiismeretesen megfelelt teendőinek, de azután újra a régi életmódjához fordult. A sok iáltól beteg lett, a kórházba vitték, hol meghalt. Egy sokat hányatott élet nyert megváltást. — A rendőrségnek pedig nagy az ő öröme, hogy ez egyszer egy hatalmasabb ur mégis kifogott Gyurkan.

*** Akit sehól sem szeretnek.** Szomorú nevezetességre vergődött embert vitt el ma tőlünk a vonat. **S z a b ó Józsi** volt debreczeni színig-zgatónak a fiát Gyulát. Ki ne ismerte volna Debreczenben, sőt az egész országban a régi idő emberei között a hírneves direktort, a kitűnő jellemzsinészt, — kinek fellépése esemény számba ment, pedig nagyában is megesett, **S z a b ó Józsi**. Mikor meghalt, itt hagyta maga után 14 esztendősi fiát, aki mielőtt rokonai magukhoz vették volna, elszőkött a nagyvilágba. Nem is hallottak róla hirt 1895-ig. Ak or rabláson kapták rajta és 3 esztendei fegyházra ítélték, de már két esztendő múlva feltételes szabadságot kapott. 1889-ben két esztendei fegyházra volt íélve **s z i n t e l o p a s é r t**. — 1893 ban megint rajtavesztett és három évi fegyházbüntetést kapott. Az elmúlt május hó 15-en telt ki büntetése és Nagyenyedről, a hol ezt leülte, saját kérelmére Debreczenbe tolonczolták. De nem lévén itteni illetőségű, Nagyváradra vitték, hogy ismét-visszakerűjön Debreczenbe. B-jártak vele vagy 8 várost, de sehól sem akarták befogadni, nem odavaló illetőségű lévén. A hosszás átiratásokra végre ma Tápíószeléről az a vala-z érkezett, hogy **S z a b ó Gyula** odavaló illetőségű. — A rendőrség intézkedésére ma kora hajnalban üttették a megtört, őszbevegűlt hajzattal bíró embert a vonatra, hogy új hazájába zónázzon ideiglenes tartózkodá-ra, mert hiszen alig hihető, hogy az új helyen sokáig járjon szabadon. Ég vele és gyöngyharmat!

x Zene estély. **R á c z Károly** zenekara, ma este, a város legszebb kertjében a **«M i l l e n i u m i k e r t b e n»** (Sz. Dávid István vendéglője. Kossuth-utca Bánky féle bályiség). Zeneestélyt rendez. Kitűnő friss csapolású pilseni sör, izletesen elkészített ételek lesznek kaphatók. Nagyszerű virágillat!

x Szepességen, gyermekek olesón elhelyeztetnek. Czim a kiadóhivatalban.

Időjelzés június 3-ra: száraz, hűmelkedés.

Arany János nagyszalontai arczképe.

— Egy kiadatlan levél. —

Érdekes reliquiával szaporodott legutóbb, a nagyszalontai Arany szoba gyűjteménye. Egy gyöngybetűkkel írott érdekes levél az melyet **A r a n y Janos**, Nagyszalonta dícsőnevű szülőtte intézett **M e z e y Ferencz**hez, Nagyszalonta főbírójához, a ki tudatta vele, hogy szülővárosa a községi tanácssterem számára arczképét óhajlja megfesteni. Arany János, a ki akkor nagykorúsi professzor volt, ezen értesítésére a következő levéllel válaszolt:

Tekintetes **M e z e y Ferencz** urnak,
Szalonta város érdemes főbírájának
Szalonta.

Tisztelt hazámfia!

Valóban meglepő volt rám nézve az Ön becces levele s első pillanatban nem tudám, mire határozzam el magamat. A mit én irodalmilag tevék, — daczára minden magasztalásnak — oly kevés az, hogy ilyenü megdicséztetés szinte elpirát. De jobban meggonddolva a dolgot, engednem kell önök szives felhívasának, mert itt nem a magam, hanem a köz érdeke forog fenn. Mennyi a panasz, hogy az illető községek nem tudják méltányolni je'eseiket, hogy nem egynek sirján lengeti bus szél a feledésnek tüskebokrait. Önök példája szívemelő kivétel s hiszem, remélem, hogy számos utánzóra fog találni s én annak szülővárosomra, honfitársamra néve a dícsőségnek, mely belőle netán reám is háramol! Istea éltesse önöket, kik e dolog indítványozói, részesel valának!

De ha egyedvű vagyok az iránt, mi ebből **h i u s á g o m a t** kecsegtetné: más részről úgy tekintem azt, mint kapesát zalogát a **s z e r e t e t n e k**, mellyel szülőföldem s jó patriótáim iránt mindenkor viseltetem. És szemponthól tekintve bír az e ötetem kiváló beccsel, azok közt lenni mindig,

a kiket szeretek és tisztelek, — **k é p b e n** legalább, ha már valóságban nem lehet, **S** valamint nincs **f o r r ó b b** óhajásom, — mint az, — hogy egykor szülőföldemen pihenhessek meg az élet terheitől; úgy, nem lehet kedvesebb rám nézve azon érzésnél, hogy a kapocs köztem és honfitársaim közt nem hogy lazulna, sőt szorosabbá fűződik. Remélem, hogy a festés körülményeire, nézve meg fogom venni önnek újabb levelét óhajtanám, hogy az még a szünido alatt megtörténjék, minthogy azután elleszek foglalva. Fogadja ön legszivesb baráti jobbjomat s mind azok, kik e tárgyban vele közreműködnek, köszönetem s köszöntésemet.

Nagy-Kőrös 1856. augusztus 24-án.

Tisztelő barátja
Arany János.

Táviratok.

O r s z á g g y ű l é s .

— Távirati tudósításunk. —

Budapest, június 2.

Ülés kezdete 10 órakor.

Elnök Szilagyi Dezső.

Kormányrésztől jelen vannak Banffy br., Darányi, Wlassics, Erdélyi, Perczel.

Az ülés kezdetén nagy szenzációt keltett a kormányfjak megjelenése a karzaton festői egyenruhákban.

A **k u r i a i b i r á s k o d á s** tárgyalásánál Jellinek Arthur beszélt a javaslat mellett, melyet mint közszabadság egyik biztosítékát jogi érvekkel támogatva elfogadásra ajánlott.

U r a y Imre veszedelmesnek tartja, hogy a képviselőház kadjá kezéből a saját tagjai felett gyakorlandó bírói hatalmat. Nem fogadja el a javaslatot.

E ö t v ö s Károly a baloldal zajos tetszé-e közt felel Jellinek különös izű védelmező beszédére s felelni az 1837. é. k a p o s v á r i választást, a mikor a gróf **S z é c h e n y** Pál mandátumát a bíraló bizottság éppen Jellinek Arthur referálása alapján igazolta, holott akkor bíróságilag kimutatták, hogy a vál. liszta a legdurvabb módon meg volt hamisítva: — mégis igazoltatta Jellinek, hogyan állíthatja tehát azt, hogy az eddigi rendszer ellen felhozott panaszok tulzottak?

Az általános választási jogot, melynek kérdését **S i m a Ferencz** felvetette, ő nem óhajta, mert ezzel az ország azon idegen elemének játszuk kezébe a hatalmat, a kik az osztrákok eszközeivé válhatnak.

A kuria kezébe ő sem szivesen teszi le a bíráskodás jogát a választások felett, mert kétszáz év története tanuskodik arról, hogy ez a bíróság mindig tönkretenni iprkodott a nemzet nagyjait erkölseileg, anyagilag és fizikailag egyaránt.

Hatarozati javaslatot ad be, mely szerint a Ház általánoságban elfogadja a törvényjavaslatot, s egyszersmind utasítja a kormányt, hogy mielőbb törvényjavaslatot nyújtson be a **v á l a s z t á s i t ö r v é n y g y ö k e r e s r e f o r m á l á s á r a**.

Szünet után:

E r d é l y Sándor igazságügyminiszter védte a javaslatot **H o r v á t h Gy.**, **H e r m a n Ottó** és **E ö t v ö s Károly** támadásai ellen, azután a hivatalnokokat vette pártfogásába a választási liszták meghamisítása és a szabad véleménynyilvánítás meggátlása tekintében felhozott vádak ellen, no meg úgy alitotta, hogy a szabadelvűpárt nem melegagya a korrupciónak.

Ülés rége 1 óra 50 perczkor,

MUTATÓ TÁBLA.

Függötlenégi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órákor ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbíróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

A Gönczy-egyesület „Otthona” a kereskedelmi akadémiá palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn) 11-12 óráig.

Csütörtökön)

Kedden)

Szerdán) 9-11 óráig.

Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap) 2-5 óráig.

Vasárnap délelőtt) 9-12 óráig

Június 4. A kereskedő ifjak önképző egyesületének milennárius ünnepélye és táncmultsága a Dobos pavillonban.

Kék ég alatt.

Miért nincs mindig napfény, miért nem mindig kék az ég? Miért nem bolyonghatok mindig a szabadban kün a széles rónán? Beh jó is itt járni!

Köröskörül a pusztasíkság: olyan egyforma mindenfelé. Nem kevélykedik egyik görögnyelvi a másik felett, hogy ime én magasabban vagyok nálad. Szerényen meghuzódik a helyén mindegyik porszem, nem vágyik magasba, nem kapaszkodik belé a szélő szárnyaiba, mint a léha lombok, mert tudja, hogy órá szükség van ott, a hol most áll. És ezt az egyenlőséget nem zavarja semmi.

A szem ellát messze, messze, egész odáig, a hol a barna földnek vállára borul az ég, a melyik olyan ragyogó kék, — mint egy szép szőke leány szeme. Nem áll az útjában semmi. A nagy szürke róna végtelennek látszik. Itt-ott egy piczike zöld dísz, az őszi rozsvetésnek legelső hajtása.

És a mint a tekintet végigröpül a nagy messzeségen, — kibontja szárnyát a lélek is és röpül, röpül örült, merész röpülésel, az apró, — legközelebbi czélokot elhagyva, — jobbra-balra, ama nagy, eszményi czél felé.

Felébred újra az a töménytelen ambíció, a melynek még határozott formája sincs, a mely még ma bennül el az eszközök keresgélésében, a mely épen azért oly nagyon boldoggá tudja tenni az ember. Kivülem semerre, sehohly egy élő lény.

Az óriási csöndben nem hallatszik semmi. Nincs semmi, a mi tova szögu dó eszméimet visszatértené a sivar valóhoz.

Bolyongok egyedül, boldogan. A vérem is másként lüktet, a szívem is másként dobog. Elfedek mindent, a mi gondot ad, el magamat, a ki gyöngé, az eszményt, mely elérhetetlen, a leányt, — a ki nem szeret.

Csak bolygok tovább.

És érzem, hogy olyan jól esik lenni. Érzem, hogy lehetek még jambor filiszter is. — mert az élet édes — és — édes Istenem! — miért kívánczoznék egyik porszem magasabba, mint a másik? Hát nem szebb is egymás, mellett, ki-ki a maga helyén, úgy mint a sikk-pusztaságon?

Érzem, hogy az a határtalan vágyakozás nem fog boldogtalanítani tenni. Csak így legyen meg, a mint most dobogtatja szívemet, csak ne öltönnön alakot magára, csak ne epedjen kielégítésért. Akkor heviteni fog csupán, de el nem eget . . .

. . . Itt ülök újra négy fal között, íróasztalomra görnyedtem. A szemhatárt a szomszéd ház szabja meg. De sötét is van, a nap sem világít, csak egy hitvány gyertyaszál. És az ég ragyogó kékségét elrabolta a fekete éjszaka.

És újra érzem az élet gondjait és újra eltéveszttem a czélt az eszközök keresésében. És a könyvem ráhull a papírra P.

Ezredévi kiállításunk.

KIállítási postahivatalok.

Az ezredéves kiállítás területén, Budapest—Kiállítás I. szám elnevezéssel f. évi január 16-án megnyitott posta- és távirahivatal f. évi április 25-től nemcsak felvételi, hanem leadási szolgálatot is teljesít, ennél fogva a jelzett naptól kezdve az ezredéves kiállítás területére, valamint a szomszédságában épült „Ős Budavára” telepre czimzett összes levélpostai küldeményeket: leveleket, keresztöltésű nyomtatványokat, árumintákat, hirdeléseket stb.), táviratokat és távirati utalványokat a nevezett postahivatal kézbesíti.

A kiállítás területére és „Ős Budavára” telepre czimzett pénzes leveleket, csomagokat és közönséges utalványokat a kiállítás területén az egyes csarnokokhoz és „Ős Budavára” ban a telepre szállítva a verseny-utczában levő budapesti kézbesítő postahivatal kézbesíti, illetve fizeti ki.

A fent jelzett postai küldemények és táviratok azonban késedelem nélkül csak akkor kézbesíthetők, ha a feladó a czimzett tartózkodási helyét, esetleg foglalkozását is pontosan megjelöli, minél fogva felkéri a postaigazgatóság a közönséget, hogy a kiállítás területére vagy „Ős Budavára” telepre szóló küldemények czimzatában lehetőleg a czimzett foglalkozását is, de a csarnok nevéét vagy számát, melyben a czimzett tartózkodik, okvetlenül pontosan feljegyezni sziveskedjek. Pl. Kádir János gépész urak, Budapest—Kiállítás 148-ik csarnok; vagy: Kiss István bútorkereskedő urak, Budapest, kiállítás, iparcsarnok; vagy: Fekete Imre ezukrász urak, Budapest, „Ős Budavára” 150. sz. helyiség.

Mint hogy azonban a postai küldeményeket és táviratokat ily módon csak a kiállítási csarnokokban, vendéglőkben stb. állandóan tartózkodók (tisztviselők, kiállítók, ezek alkalmazottai, tüzörségi, rendőrségi s felügyelői személyzet, elárutók stb.) czimeztethetők, intézkedett a budapesti postaigazgatóság az iránt, hogy a kiállítást látogató vidéki nagyközönség is a kiállítás területére czimeztethesse postai küldeményeit és táviratait.

Ez ezen czélból ugyanis a kiállítási igazgatóság épületben működő posta és távirahivatalban „poste restante” osztályt rendezett be, a hol a kiállítás területére czimzett „poste restante” vagy postán visszatartandó jelzéssel ellátott (pl. Budapest kiállítás, „poste restante” czimű) levelezéseket, utalványokat, táviratokat, pénzes csomag küldeményeket visszatartják és a jelentkező feleknek a közönséges levelezéseket és táviratokat a személyazonosság igazolása nélkül, a többi küldeményeket a személyazonosság szabályszerű igazolása mellett reggel 8-tól este 7 órákor bármikor kiadják. Intézkedett az „Ős Budavára” telepre czimzett és „poste restante” jelzéssel ellátott levelezések kézbesítésére nevezte is. „Ős Budavára” telepen ugyanis f. évi május 1-én távirahivatal lépett életbe, mely a Bpest összekötve közönséges s aláírt levelek, táviratok, postai megbízások, utalványok, pénzes levelek és csomagok felvételével valamint a postatakarékpénztári teendőkkel foglalatoskodik. Az „Ős Budavára” telepre „poste restante” jelzéssel czimzett közönséges levelezések kiadásával, illetőleg a feladó vevényre felvett postaküldeményekről kiállított értesítők kézbesítésével tehát a budapesti és budavári posta és távirahivatal bizta meg.

A kiállítás területén a posta, távirahivatal és

távbeszélő csarnokban Budapest kiállítás 2. sz. elnevezéssel szintén, posta és távirahivatal rendezett be a postaigazgatóság, mely levélpostai, pénz és csomagküldemények, valamint táviratok felvételével és postatakarékpénztári közvetítő teendőkkel foglalatoskodik és a közönségnek délelőtt 9-től délután 6-ig rendelkezésre áll.

A sajtó csarnokban, Budapest kiállítás 3. sz. elnevezéssel hasonlóan posta és távirahivatal állított fel, mely a hirdelőknek áll szolgáltatára és csupán ajánlott levelek és táviratok felvételével van megízva.

Az állatkiállítások.

— Budapesti levél. —

május 30.

Sokkal szerényebb közérdeklődés mellett, mint a meynyit a dolog megérdemelve, immár a harmadik nagy állatkiállítást rendezik Budapestben, kapcsolatban ugyan az ezredévi tárlattal, de egész külön kiállítási területen és külön szervezettel. És a mostani harmadik egész ok óber végéig szakadatlan sorozatban, mindenkor 6-8 napi tartammal, amint ez az állatkiállítások karaktere szerint másképp nem is lehet.

Sehol a világon ekkora állatkiállítások még nem voltak. A mi állatkiállításainkon mindekor 2-3000 minta állat van együtt, szigoru rend szerint összeválogatva és még rendszeresebben csoportosítva, úgy, hogy az állatkiállítás látogatója, ha gondosan végig nézi a kiállítást, maga előtt látja Magyarország tenyésztésének az illető ágra vonatkozó áttekinthető képet.

S ez felette érdekes és becses dolog, mert rendkívül tanulságos is. Láthatjuk itt állattenyésztésünknek mai állapotát s megfigyelhetjük azt a haladást is, melyet a tenyésztés terén tettünk s teszünk. A kiállítás hatalmas állományai pedig hohy teret engednek a következőeknek és tanulságoknak. míg másrészt úgy megismertetjük a külfölddel állatfajánkat s azoknak előnyeit, amiként azt semmi fele egyéb szemle nem tehetné.

Pedig kiváltképpen ez az utóbbi rendkívül fontos és nagyjelentőségű dolog. Mert mindenki tudja — hiszen annyiszor hangoztatjuk — hogy Magyarország külforgalmának egyik legelsőbbrendű része az állatkiállítás, másrészt pedig mezőgazdaságunknak most is, és előrelátatlanon még hosszú időre, egyedül rentabilis ága az állattenyésztés lesz. A nemzetközi versenyben mezőgazdasági termékeink közül egyedül az állattenyésztéssel tudunk helyt állani s mivel nemzeti gazdaságunkban tenyleg és mindenetre rászorolunk a kivitelnek minél intenzívebb kihasználására, szükség szerűen az állattenyésztésre kell főfigyelmünket fordítanunk. Ezen az uton igen jól haladhatunk előre s ha a czélirányos állattenyésztés népünk körében olyan terjedelmű tud ötenni, hogy ez a termelési ág feleltesse a szükségleteket, akkor olyan fordulat történne a nemzetünk gazdaságában és jólétében, a melynek hatása be sem látha ó. Pedig kettős példa is van arra, hogy miként lehet a mezőgazdaságban az állattenyésztést a legnagyobb tökéletességre fejleszteni. Ott van a sikk Hollandia és a hegyes Svájc: mindkettő gazdaságának forrása a mintaszerűn intenzív állattenyésztés, s a kettő együtt kitűnő példaadás arra, hogy miként rendezzük be állattenyésztésünket hazánkban síkságokban és hegyekben egyaránt gazdag területen.

Fellette aktuális ez a téma az állatkiállítások alkalmából, s ritkán volt ilyen alkalom arra, hogy azok, a kik a vezetésre hivatják, megállapítsák állattenyésztésünk fejlesztésének tervszerű útjait és irányait a jövőre nézve. Együtt látván itt mindent, a mi látnivaló s közvetlenül tudomásul véve a külföld mezejegyzéseit, igényeit, kívánalmait, a jövőben állattenyésztési politika megállapítása és rendszerbe foglalása még csak nehéznek sem mondható. S hogy az állatkiállítások tanúság szerint a nagyszabású továbbfejlesztésre megvan-

nak kitűnő

megkönyvit

Es az

vannak. A

tuk képvis

méneseit. A

mételep a

lyal, együtt

legpompás

lőtenyésztés

azt mutat

azok a nép

egres vidék

átalanság

ele.

A juh

azok az u

külföld ig

mindjobban

igyekeznek

nyatol teny

nyájainak l

bizonyíték

set lehet el

tenzivitás

vezérodó s

gazdaságok

hatjuk nem

lapotát. A

peldaul m

gadtatást a

den bizony

szék, meg a

tenyésztés

tulajdonké

vannak az

8-10 dar

den néps

és a magy

hol látható

Egysz

teljebben

intetben f

többi is ha

hossa meg

elismerés

me yet tle

Hu

In

Károly

viszonya v

totta ezt ti

oly szivbe

hogy ezt n

szeretnél.

volt megsz

Károly

kast, mint

tartotta am

Malvine bü

Pedig

Farka

szerelemre

szedelmese

A mű

versenyét s

karjaikkal e

magukkal a

Az id

az ujongó

pedig mind

hát látogat

nak, mert s

reményük.

Károly

ennek még

a tolongók

közébe ju

nak kitünő alapjaink, az még tetemesebben megkönnyíti a feladatot.

Es azok a kitünő alapok tényleg megvannak. A használati lovak kiállításán ott láttuk képviselve a magyar állam nagyfejlettségű méneseit. A négy ménes és a négy különálló ménetelep a hozzájuk tartozó 17 teleposztálylyal, együttvéve közel 3000 ló állománynyal a legpompásabbban teljesítik hivatásukat nemes lötenyésztésünkben s hogy eredménytel is, azt mutatja a magán-tenyésztés kitünő volta s azok a népies kollektív-kiállítások, melyek az egyes vidékek lötenyésztésünk állapotát nagy általánosságban, de igen híven hozták a néző elé.

A juhok kiállításán viszont tapasztaltuk azokat az új, modern irányzatokat, melyek a külföld igényeibe képest tenyésztésünkbe mindjobban beleplántálódnak s ekképpen igyekeznek újra rentabilissá tenni ezt a nagy-nyaló tenyésztési ágat; a Károlyi grófok rajzáinak bemutatás, például a legáltalában bizonyított arra, hogy milyen szép eredményeket lehet elérni ezen a téren a gazdaság intenzívtásának növelésével. S véli a holnap bezáródó szarvasmarha kiállítás az állami gazdaságok nagy fel-ittsége mellett ott látjuk némelyik magán-tenyésztés előkelő állapotát. A Széll Kálmán tenyészállatai például mitan ke tettek a legnagyobb elragadtatást a szakértők között, mert ezek minden bizonynyal igen kiünő véleményre vizsk, meg a legnagyobb igényeket is a hazai tenyésztés irányában. S hogy a tenyésztés tulajdonképpeni magvát is bemutatthassuk, ott vannak az alföldi gulyáknak képviselői 8-10 darabbal, melyeken a tenyésztés minden népiessége daczára a kvalitás kitünősége és a magyar fajmarha egyéb előnyei igen jól láthatók.

Egyszóval, az eddigi kiállítások a legteljebben kielégítik az igényeket, sőt sok tekintetben felülmúlják a várakozást. Csak a többi is hasonló legyen s az egész kiállítás hozza meg mezőgazdaságunknak az erkölcsi elismerés mellett azt a nagy hasznosítást, melyet tőle méltan várhatunk.

B-a.

CSARNOK

Hullámok közt.

Regény két kötetben.

Irtta: CSENGEY GUSZTÁV.

Második kötet.

77

A hangverseny.

(Folytatás.)

Károly azt hitte, hogy Farkasnak titkos viszonya van Bertával, ki csak ő miatta tartotta ezt titokban, hisz az ifjú oly gyöngéden, oly szívből sugárzó szeretettel bánt Bertával, hogy ezt mások is többnek tartották testvéri szeretetnél. Oh hisz e különös ifjút oly könnyű volt megszeretni, de oly nehéz megérteni!

Károly tehát még mindig gyűlölte Farkast, mint vetélytársát, Werther pedig már nem tartotta annak, minthogy az ő szívébe azóta Malvine hüvös alakja lopódzott be.

Pedig mind a ketten csalódtak. Farkas soha sem volt veszélyes Károly szerelmére nézve, az ezredesére pedig veszedelmesebb volt, mint valaha.

A művész diadalmasan végezte be hangversenyét s a föllelkessült hadiak úgy szólván karjaikkal emelték le az emelvényről és vitték magukkal a tábornok estélyére.

Az idegen tiszteknek el kellett maradniok az ujongó csoporttól, mert nem voltak meghiva, pedig mindegyik ott akart lenni. Elküldték tehát látogató jegyeiket inasai által a tábornoknak, mert Smidt visszaérkezéséhez nem volt reményük.

Károly szemmel tartotta az ezredest, de ennek mégis sikerült néhány percze elvegyülni a tolongók között s kinn az utcán a művész közelébe jutni.

Az ál Biedersohn menetközben jókedvűen társalgott a tisztekkel, midőn egyszerre valaki vállára hajol és fülebe sugja magyarul:

— Barátom! önöknél oda át nem szokták felakasztani a kémeket?

Az álművész megdöbbenve fordult hátra s a lámpafénynél megismerte Werther bárót.

Oda lépett hozzá s hogy a tisztektől elválhasson, vidáman kiáltá:

— Lángoló közönségem egyik szikrája, gyujtsa meg ön szivaromat, mert kialudt.

A tisztek kacagtak s a két szivaros félre állt. Ekkor sugva kérdé Farkas:

— A halott azért támadt föl, hogy engem tegyen halottá?

— Nem, hanem hogy megmentse önt. Én elfeledtem, a mi ön volt, s azt nem tudom, mi ön most? de van itt valaki, aki talán többet is tud ön felől, vagy legalább többet akar megtudni.

— Megfoghatatlan! Ki árult el?

— A cserebogár nóta. Erről ismertük meg önt én és Bergmann Károly. Az estélyen le fogja önt alezánni. Siessen, míg nem késő.

Farkas megszorítá egykori vetélytársa kezét s meghatottan rebegé:

— Köszönöm.

— Nines mit. Beesületes katona nem tehet másképp, mint én. Én csak fegyverrel harcolok és csak katona ellen.

— Ön engem nem tart katonának?

— Mostani szerepe legalább nem mutat katonára.

— Báró! a viszontlátásig a csatatéren! Isten Önnel! Ha találkozni akar velem, csak a Villámvezért keresse.

Farkas a tisztekhez sietett, az ezredes pedig megdöbbenve nézett utána.

— Ez az ember nagyon bizhatik hallgatásomban, hogy ezt meg merete mondani. Eh, valld meg katona, hogy ez a bizalom jól esik!

Már most élénk érdekléssel nézett az álművész után. Alig pár lépéssnyire volt az tőle. — Láttá a tisztektől elválni s hallotta szavait.

— A legjobb hegedűmet hozom el!

Azután látta, mint siet el egy sötét utca felé.

— Menekül! dörmögé Werther báró. Már most nyugodt vagyok. Nyugodt? Ah, valaki még ma megdobogtatja szívemet!

Most a vendéglőbe sietett s a még mindig hullámzó embertömegen át sikerült neki úgy bejutni, hogy Károly nem vette észre távollétét. Mikor Károly az ezredest fölhalálta, már az akkor kényelmesen sörözgetett egy sarokban lévő asztal mellett.

Elhatározták, hogy együtt várják be látogató kártyáik eredményét.

Farkas ezalatt megzörgette titkos szállása ablakát.

— Egy hegedűt, a legjobbat!

A jelszóra csakhamar fönyilt az ajtó és Farkas belépett barátjához.

— Nos? nos? — kérdé ez mohón — hogy ment? Mért jöttél vissza? Még messze van éjféli.

— Baj van! Vedd a hegedűt és válts föl.

— A manóba? Ne ijesztesgess.

Farkas elbeszélte mindent a legapróbb részletekig, hogy a művész az estélyen zavarba ne jöhessen. Rendkívül emlékező tehetsége volt mind a kettőnek.

(Folyt. köv.)

Közzgazdaság.

Gyümölcsstermes. Az idén az egész országban, különösen azonban a keleti vármegyékben és a királyhagontulirészekben lassan fakadt a természet; ezeken a vidékeken nagyon is üdvös volt ez a lassu haladás, mert az áprilisi és májusi hüvös időjárás a ritka kivétellel gyönyörűen álló gyümölcsfák termő rügyeit tönkretette volna. Így is pl. a kajszinbaraczk, dió és mandula szenvedett. Az ország más vidékein is megviselte az erős fagy a korai gyümölcs-féléket, főképp a kajszint és mandulát, de a többi gyümölcs-fajokban kevés

kárt okozott. Ha a cserebogarak milliárdjai nem lepték volna el az ország keleti vidékeit, valamint az Alföld több vármegyéjét s az időjárás kedvező maradna, ugy az idén évek óta nem tapasztalt nagy gyümölcsstermesünk lenne. Ez időszertint a késői gyümölcsfélék, de a korai meggy, csere-sznye, szilva, alma körte és szamócafélek is általában véve jól állanak.

Budapesti gabonatözsde

június 1.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u z a	kilós	Ar 1 0 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	—	76	—
"	77	6.65	6.67	78
"	79	6.85	6.95	80
Tiszavidéki ó	75	—	76	—
"	77	6.70	6.80	78
"	79	6.90	6.95	80
Pestvidéki ó	75	—	76	—
"	77	6.65	6.75	78
"	79	6.80	6.90	80
Fehérmegyei ó	75	—	76	—
"	77	6.85	6.75	78
"	79	6.75	6.95	80
Bácskai "	75	—	76	—
"	77	6.75	6.85	78
"	79	6.90	7.00	80
Északmagy. "	75	—	76	—
"	77	—	78	—
"	79	—	80	—
		Min. hekt.-ben	Ar kilóg. m.	
Rozs elsőrendű uj		70-72	6.30	6.35
" másodrendű "		—	6.20	6.25
Arpa takarmánynak "		60-62	4.4	4.70
" égetni való "		62-64	0.99	0.00
" serfőzdei "		64-66	6.15	6.50
Zab — — — — — uj		39-41	6.05	6.35
Tengeri bánsági — uj		—	4. —	4.05
" másodmü "		—	3.90	4.00
" — — — — — "		—	0. —	0. —
Repeze bánsági		—	0.00	0.00

Kőbányai sertés-piacz.

június 1.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Óreg nehéz (páronként —400 klgon felüli sulyban — krig. 2. Óreg közép (páronként 300-400 klg sulyban) — krig. 3. Fiatal nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) — krig. 4. Fiatal közép páronként 251-320 klg. — sulyban 50-51 krig. 5. Fiatal könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) — 49-50 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) 45 krtól — 46 krig. Közép (páronként 220-280 klgig terjedő sulyban) 44-45 krig. Könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) 43-44 krig. Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli sulyban) 48-49 krig. 10. Közép (páronként 220-260 kgr. sulyban) 45-46 krig. 11. Könnyű (páronként. 220 klgig. terjedő sulyban 44-45 krig. Sertés létszám 1896 évi május hó 29-ik napján volt készletben 9500 drb. 1896. május hó 31-ik napján felhajtott — drb. 1896 május 31-ik napján elszállított 64 drb. 1896. évi június hó 1-ik napjára maradt 9036 Sertésforgalom üzletirányzata változatlan.

VASUTI MENETREND.

1896. május hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul.

Budapest-Nagyvárad felé személyvonat	reggel 4 ó
Budapest-felé gyorsvonat	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest-Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
"	este 10 ó. 31 p.
P-Ladány-Nagyvárad felé ¹⁾	délután 3 ó. 48 p.
"	minden kedden déli 12 ó.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
"	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 30 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé ³⁾	este 8 ó. 05 p.
Szerencs-S.-A.-U.-Kassa felé d. u.	4 ó. 02 p.
H.-Böszörmény-B.-Szt.-M. felé máv-ról	reggel 5 ó. 28 p.
"	5 ó. 51 p.
"	vásártérről
"	5 ó. 21 p.
"	máv-ról
"	délután 3 ó. 57 p.
"	vásártérről
"	4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról	reggel 4 ó. 42 p.
"	vásártérről
"	5 ó. 00 p.
Ohat-Kócs-Polgár felé máv-ról d. u.	4 ó. 12 p.
"	vásártérről d. u.
"	4 ó. 24 p.
Derecske-Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u.	4 ó. 17 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.

²⁾ Közvetlen kocsik Miskolczon át Budapestre.

Budapestre érkezik:
 a reggel 4 ó. induló személyvonat délelőtt 12 órakor.
 a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v. délután 1 ó. 50 p.
 a déli 12 ó. 36 p. sz. v. este 8 ó. 10 p.
 az este 10 ó. 31 p. reggel 5 ó. 45 p.

Budapestről—Debreczenbe indul:
 a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v. reggel 9 ó. 40 p.
 az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u. 2 ó. 15 p.
 az éjjel 2 ó. 40 p. Személy-vonat este 7 ó. 05 p.
 2 ó. 40 p. sz. v. (Püspök-ladányig) 9 ó. 15 p.
 gy. v. (Püspök-ladányig) este 11 ó.

Debreczenre érkezik:
 Budapest-Nagyvárad felől délután 3 ó. 47 p.
 gyorsvonat este 7 ó. 09 p.
 reggel 2 ó. 40 p.
 N-Vári-P. Ladány reggel 5 ó. 12 p.
 M-Sziget-Szatmár felől reggel 7 ó. 0 p.
 délután 12 ó. 16 p.
 este 10 ó. 16 p.
 Csak Szatmárról este 6 ó. 58 p.
 Kassa-Miskolc felől reggel 8 ó. 07 p.
 Kassa-S.-A.-Ujhel. — Szerencs felől déli 12 ó. 21 p.
 Kassa-Miskolc felől este 7 ó. 59 p.
 B-Sz-M—H-Böször. felől vásártérre reggel 8 ó. 09 p.
 máv-ra 8 ó. 17 p.
 vásártérre este 6 ó. 49 p.
 máv-ra este 6 ó. 49 p.
 F-Ahony felől vásártérre délután 5 ó. 23 p.
 m. á. v.-hoz 5 ó. 32 p.
 Ohat—Köcs—Polgár vásártérre reggel 7 ó. 50 p.
 m. á. v.-hoz 8 ó. p.
 Derecske—Nagy-Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.

1) Közvetlen kocsí Bp-ről Miskolcra át.

Henneberg selyem csak akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik, fekete fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos, kockázott, mintázottakat, damasztot sat. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) sat. a megrendelt árú, postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordultával küld **Henneberg G.** (es. k. udvari szállító selyemgyára Zürichben) Svajczba ezimzett l velekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros helyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. (1)

Divatos, szép jó mosó

francia Battistok méter ára 31 kr.
 „ Delainek „ „ 39 „
 „ Crettonok „ „ 16 „
 „ Zephirek „ „ 28 „

feljebb.

BOROS TESTVÉREK

női divat áruhaza Debreczen, Kossuth-utca 3. szám.

277. 1896. v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak 2022 1896 P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Francz Wilhelm et Comp cég részére Molnár Lajos debreczeni lakostól 200 frt 64 kr. tőke, ennek 1895. évi okt. hó 15-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 25 frt 94 kr. perköltség erejéig 1896 évi január hó 24-én bíróság felül foglalt és 1266 frt 40 krra becsült bolü árú, felszerelvények, értéktárgyak és egyébektől álló ingóságok, 1896. évi január hó 12-én d. u. 3 órakor kezdetét veendő és Miklós-utca 2081 szám alatt megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi május hó 20-án.

Sugár Gyula. bir. kiküldött.

Szabad és kötött szénsavban igen gazdag és vegyi összetételénél fogva a

Sztojikai savanyúvíz

a leghíresebb orvosi tekintélyek által ajánlva, mint **gyógyvíz**, ugyszintén mint **üditő ital, tisztán** vagy **borral az ásványvizek legkitünőbbike és a legolcsóbb,**

1 láda 40 üveggel frt 4.40,

a ládát 40 üres üveggel együtt 2 frtért visszaveszem.

Leidenfrost Ármin

fűszer, gyarmat, asvanyvíz aru kereskedő.

MELOCCO PÉTER
 BUDAPEST
 VI. Dévay utca 21.

Álmasvanygyártó, cémmentőgyár és betonépítési vállalat.
 Csemmentőgyár minden nagyságban.

Előgyártott magyarási kőmentő.
 Előgyártott magyarási kőmentő.

Előállal városi csatornázásokat, szilip- és vízvezetékmenyeket, cémmentőbetonbucskolásokkal, gépalapozásokat stb.

A magyar általános kőszénbánya-részvény-társulat

Budapest, V., Erzsébet-tér 19. a közeledő

CSEPLÉSI IDÉNYRE

különös figyelmébe ajánlja

a t. ez gazdálkodóknak, valamint gozmalosoknak, szeszgyárosoknak, tégl- és mész-egyeteknek és egyéb iparvállalatoknak **kazán** és **szobafűtéshez** kiválóan alkalmas **akna-, cséplési koczka és darabos szenet** **királdi és sajószentpéteri** bányáiból legjutányosabb áron, egé z k csirakománnyokban, minden állomásra szállítva.

Kizárólagos képviselő: **HEVESI és FODOR** cég Debreczen.

BUZIÁS első rangu gyógyfürdő. Fürdőidény: május 15-től okt. 1-ig.

Világhírű lápfürdők és aczélforrások

hasonló a Spa, Prymont, Schwalbach és pyarwarthi aczélforrásokkal, kitünő meleg és hideg vasaczélfürdővel, mór- és ásványfürdőkkel tükörfürdővel és uszodával, **HIDEGVÍZ-GYÓGYINTÉZET** és massage — **IVÓKURA** kitünő eredményvel vérszegénység, idült gyomor-és bélhurut, homoc. kő- és vesőbaj, méh- és hüvelyhurut, vérzési rendellenességeknél, magtalanúság, idegbetegség, bujakór, csusz, köszvény és fejfajásolnál stb.

BUZIÁS gyógyf. dő vasúti állomás: **Tomosvá on** át. Társaskocsik az állomá nál. — Állami hivatalnokoknak kedvezmény — Pazar villamos világítás a 80 holdnyi évszázados parkban. — **Fürdői zenekar**, **Elsőrendű konyha és kávéházi itólok**. — A fürdőn állandó hírneves nőgyógyász van. — Mérsékelt árak. — Ismertetések cel kívánatra ingyen és készséggel szolgálnak.

Fürdőigazgatóság Buziáson, a hova a szoba megrendelések küldetni kéretnek.